

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/99/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200651
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200651.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľky A. T., rod. J., XXX XX D. XXX/XX, proti odporcovi Obvodnému pozemkovému úradu Košice-mesto, Popradská 78, 040 11 Košice, za účasti 1/ A. Z., F., 2/ W. B., N., 3/ D. W., W., 4/ W. G., I., 5/ A. J., X., 6/ A.J., S., 7/ W. J., F., 8/ K. E., I., 9/ K. J., XXX XX L., 10/ U. J., D., 11/ Slovenský pozemkový fond, Letná 27, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 229/31/2011-Ga zo dňa 09.05.2011, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/16/2011-79 zo dňa 20. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp/16/2011-79 zo dňa 20. apríla 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Obvodný pozemkový úrad Košice - mesto rozhodnutím č. 229/31/2011-Ga zo dňa 9. mája 2011 rozhodol ako správny orgán príslušný podľa § 5 ods. 5 písmeno g) zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov v súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 229/91 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), že W. G., rod. J. a U. J. ako oprávnené osoby podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona spĺňajú podmienky zákona pre priznanie nároku uvedeného v § 6 ods. 1 písm. p/, ale nepriznáva sa im vlastnícke právo k pozemku k. ú. D., PKV č. 1106, parc. č. 1894, roľa o výmere 4728 m², podiel po 1/10, lebo pozemok je zastavaný, čím nie je dotknuté ich právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 zákona.

II.

Krajský súd v Košiciach, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľky proti rozhodnutiu správneho orgánu, napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu č. 229/31/2011-Ga zo dňa 9. mája 2011 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil, pretože dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a je vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z obsahu opravného prostriedku navrhovateľky vyplynulo, že namieta len priznané podiely na vlastníckom práve a žiada priznanie 1/75-tiny z podielu jej starej matky W. J., rod. I. ako pôvodnej vlastníčky v 1/5-tine. Súčasne žiadala aj podiel 2/75-tiny pre A. Z., po 1/75-tine pre W. B., D. W. a po 1/60-tine pre A. J., W. J., K. E. a K. J..

Z administratívneho spisu súd zistil, že W. J., rod. I., stará matka navrhovateľky, ako aj oprávnených osôb W. G. a U. J. vlastnila z predmetnej parcely č. 1894 podiel 1/5-tiny. Na základe rozhodnutia vydaného v dedičskom konaní pod č. D 219161 po poručiťke W. J., rod. I., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, došlo k prechodu jej vlastníckeho podielu 1/5-tiny na jej syna O. J. ml., ktorého manželkou bola A. J., rod. E., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, ale ktorá si nárok na vydanie nehnuteľnosti neuplatnila. W. J., rod. I. táto parcela nemohla byť vyvlastnená, keďže zomrela v roku XXXX, takže bola prevzatá od dediča O. J. ml. bez právneho dôvodu. Po O. J. ml. ako oprávnenej osobe v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c/ zákona pripadajú do úvahy len deti (W. G. a U. J.), ale navrhovateľka ako oprávnená osoba nepripadá do úvahy. V konaní bolo potvrdené, že manželkou O. J. ml. bola A. J., rod. E., N., kde aj zomrela, a teda sa volala rovnako ako A. J., rod. E., ktorá zomrela v roku XXXX. Vyrovnanie podielov na nehnuteľnosti, ku ktorej vlastníctvo zaniklo jedným z titulov upravených v ust. § 6 ods. 1 zákona je právne nemožné urobiť, lebo zánikom vlastníctva zaniklo aj dispozičné oprávnenie, preto účinky dohody o vyrovnaní dedičských podielov vykonanej notárskou zápisnicou N 115/93, Nz 87/93 zo dňa 05.05.1993 do času minulého sú vylúčené, pôsobia len „ex nunc“. Súd preto napadnuté rozhodnutie odporcu ako zákonné potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľka nemala v konaní úspech.

III.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie z dôvodu, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že v tej istej veci boli vydané tri samostatné rozhodnutia a aj pri ich preskúmaní súd koná samostatne, čo má za následok neobjektívne zistenie skutkového stavu a aj nesprávne rozhodnutie. Má za to, že ona aj ostatní žiadatelia majú právny nárok na vydanie predmetných nehnuteľností v rámci reštitúcie a žiada zároveň upraviť výšku podielov účastníkov konania tak, ako žiadala v podanom opravnom prostriedku. Navrhla preto, aby najvyšší súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie správneho orgánu.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že tvrdenie navrhovateľky, že v tej istej veci boli vydané tri samostatné rozhodnutia, sa nezakladá na pravde. Rozhodnutia č. 229/31/2011-Ga zo dňa 9.5.2011 a č. 229/32/2011-Ga zo dňa 9.5.2011 sa síce týkajú tej istej parcely, avšak iného okruhu osôb a rozhodnutie č. 229/33/2011 zo dňa 16.5.2011 sa týka úplne inej parcely z inej pozemnoknižnej vložky. K námietke navrhovateľky týkajúcej sa vyrovnania dedičských podielov zotrváva správny orgán na svojom vyjadrení č. 2011/00849-24-Ga zo dňa 15.7.2011 tak, ako sa s ním stotožnil aj Krajský súd v Košiciach. Navrhuje preto odvolaniu nevyhovieť a rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250j ods. 3 O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

(www.nsud.sk) minimálne päť dní vopred a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. júla 2013.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím odporca v rámci konania podľa reštitučného zákona priznal W. G., rod. J. a U. J. postavenie oprávnených osôb, ale vlastnícke právo k špecifikovanej nehnuteľnosti im priznať nemohol z dôvodu zákonnej prekážky, čím nie je dotknuté ich právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 zákona.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či krajský súd posúdil vec správne, keď potvrdil preskúmané rozhodnutie odporcu č. 229/31/2011-Ga zo dňa 9.5.2011, najmä či sa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Ako vyplýva z obsahu spisu, podstatná a vlastne jediná námietka navrhovateľky uplatnená v opravnom prostriedku sa týkala priznaných podielov na vlastníckom práve, ktoré bolo W. G., rod. J. a U. J. ako oprávneným osobám priznané vo výške po 1/10-tine, pričom navrhovateľka tvrdí, že aj jej patrí podiel v rozsahu 1/75-tiny. V odvolaní navyše namietala, že v tej istej veci boli vydané tri rozhodnutia, čo spôsobuje ich zmätočnosť.

Námietku navrhovateľky, že v tej istej veci boli vydané tri rozhodnutia, čo by malo mať za následok ich zmätočnosť, nepovažuje odvolací súd za opodstatnenú. Ako vyplýva z obsahu spisu a ako uviedol aj odporca vo vyjadrení k odvolaniu, rozhodnutia č. 229/31/2011-Ga zo dňa 09.05.2011 a č. 229/32/2011-Ga zo dňa 09.05.2011 sa síce týkajú tej istej parcely, avšak iného okruhu osôb. V prvom z nich sú uvedené osoby, ktoré majú vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti postavenie oprávnených osôb a teda si svoj nárok uplatnili úspešne (W. G., rod. J. a U. J.), pričom v druhom rozhodnutí sú vymenovaní žiadatelia, ktorí vo vzťahu k tej istej nehnuteľnosti nespĺňajú podmienku § 4 zákona. Posledné rozhodnutie č. 229/33/2011 zo dňa 16.05.2011 sa týka úplne inej nehnuteľnosti z inej PKV. Každé rozhodnutie je samostatne preskúmateľné súdom a v tejto súvislosti nemožno hovoriť o nezákonnosti uvedených rozhodnutí, naopak, takéto rozdelenie je opodstatnené aj z hľadiska prehľadnosti, aj z hľadiska možnosti rýchlejšieho uspokojenia nárokov úspešných žiadateľov.

Pokiaľ ide o druhú námietku, že aj navrhovateľka, resp. aj ďalší účastníci, mali mať podiel na nehnuteľnosti - pozemku k. ú. D., PKV č. 1106, parc. č. 1894, roľa o výmere 4728 m², treba predovšetkým uviesť, že ostatní dotknutí účastníci opravný prostriedok nepodali a navrhovateľka nebola oprávnená konať aj v ich mene, preto v tomto konaní možno riešiť iba jej podiel, ktorý požaduje vo výške 1/75-tiny.

V danej veci ide o problém, spôsobený tým, že v rodine žiadateľov boli dve A. J., rod. E., čo ale vyčerpávajúcim spôsobom objasnil krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov. Na zdôraznenie ich správnosti len uvádza, že išlo o nehnuteľnosť vyvlastnenú v čase, keď jej vlastníkom v podiele 1/5 bol syn W. J., rod. I. (zomrelej XX.XX.XXXX) O. J. ml., ktorý zomrel ešte pred uplatnením reštitučného nároku, takže oprávnenými osobami podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona sa stali len jeho dve deti (keďže jeho manželka A. J., rod. E. si svoj nárok neuplatnila). Napokon krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol, prečo navrhovateľke nepatrí spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti, ale navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadnu konkrétnu námietku, v čom považuje záver krajského súdu za nesprávny, preto odvolací súd ani nemal na čo reagovať.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom, že preskúmané rozhodnutie odporcu bolo vydané v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods.2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože navrhovateľka nemala v odvolacom konaní úspech, zúčastneným osobám trovy nevznikli a odporca nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.